

ڊگھين اميدن جا نقصانات

Lambi Umeedon kay Nuqsanat

هفتيوار سُنتن پريي اجتماع ۾ ٿيڻ وارو سُنتن پريو بيان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دگھین امیدن جا نقصانات

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيّت كعي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيْلَتِ

سَيِّدُ الْمُرْسَلِيْنَ، جِنَابِ رَحْمَةِ لِّلْعٰلَمِيْنَ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ جُو فِرْمَانِ دِلْنَشِيْنِ آهِي: جِنَهْنِن مُون تِي هڪ پيرو دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو، اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ اِن جِي لاءِ ڏه (10) نيڪيون لکندو آهي، ڏه (10) گناه معاف فرمائيندو آهي ۽ ان جا ڏه (10) درجات بلند فرمائيندو آهي ۽ هي ڏه (10) غلام آزاد ڪرڻ جي برابر آهي.

(الترغيب والترهيب، ۲/۳۲۲، حديث: ۲۵۷۴)

مجھ ڪو به ناز ڪه ميں پون تيرا غلام
 مجھ سے عاصی کا بھی ناز بردار ہے

يا نبی! تجھ پہ لاکھوں دُرُود و سلام
 اپنی رحمت سے تو شاھِ خيرِ الانام

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ!

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
 صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀاري 14 سورة النحل
 آيت نمبر 125: اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْسَنِ مَوْعِظَةٍ مَّحْسَنَةٍ

”ترجمو کنزالایمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پکي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَاَوْ آيَةً يَعْنِي** ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علائقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون جهڪائي رکندس .

ڊگھي اميد جي خاتمي جو انعام

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 413 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”عُيُونُ الْحِكَايَات“ جي صفحي نمبر 348 تي آهي:

بصره جي بادشاهه بادشاهي کي ڇڏي زهد و تقويٰ واري راه اختيار ڪئي، پر ٻيهر سلطنت ۽ حڪومت ڏانهن مائل ٿيو، عيش و عشرت ۾ باقي زندگي گذارڻ جو ارادو ڪيو. ان هڪ شاندار محل ٺهرايو، جنهن ۾ اعليٰ قسم جون قالينون وچرايون ۽ هر طرح جي ساز و سامان سان ان عظيمُ الشَّان محل کي سينگاريو ۽ هڪ ڪمرو مهمانن جي لاءِ خاص ڪري ڇڏيو، اتي عمدہ بستر وڇايا ويندا هئا، مختلف قسمن جا کاڌا گهرايا ويندا هئا. اهو بادشاهه ماڻهن کي گهرائيندو هو، عظيمُ الشَّان محل ۽ بادشاهه جي شان ۽ شوڪت ڏسي ماڻهو خوب تعريف ۽ خوشامد ڪندا هئا. هي سلسلو ڪافي عرصي تائين هلندو

رھيو، بادشاھ دنيا جي رنگينين ۾ مصروف ٿي چڪو هو، ان جي هن عظيمُ الشان محل ۾ هر طرح جا موسيقي جا اوزار ۽ لھو و لعب جو سامان هو. اھو هر وقت دنياوي واھيات ڳالھين ۾ مگن رھندو. انھن مشغلن بادشاھ کي ڊگھين اميدن جي تباھ ڪار باطني بيماري ۾ مبتلا ڪري ڇڏيو. هڪ ڏينھن ان پنھنجي خاص وزيرن، مُشيرن ۽ عزيزن کي گھرائي چيو: توهان هن عظيمُ الشان محل ۾ منھنجون خوشيون ڏسي رھيا آھيو، ڏسو! آئون هتي ڪيترو سڪون ۾ آھيان، آئون چاھيان ٿو ته پنھنجي پُٽن جي لاءِ به اهڙو ئي عظيمُ الشان محلَ ٺھرايان، توهان ڪجهه ڏينھن مون وٽ ترسو، خوب عيش ڪريو ۽ وڌيڪ محلَ ٺھڻ جي باري ۾ فائديمند مشوره ڏيو، ته جيئن آئون پنھنجي پُٽن جي لاءِ بهترين محلَ ٺھرائڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃان. جيئن ته اھي ماڻھو ان وٽ رھڻ لڳا، هڪ رات بادشاھ سميت سڀ ماڻھو راند روند ۾ مشغول ھئا ته محل ۾ ڪنھن پاسي کان هڪ غيبي آواز سڀني کي ڏکائي ڇڏيو، ڪير چوڻ وارو چئي رھيو هو:

”اي پنھنجي موت کي وساري عمارت ٺھرائڻ وارا! ڊگھيون ڊگھيون اميدون ڇڏي ڏي، ڇو ته موت لڪجي چڪو آھي. ماڻھو چاھي پاڻ کلن يا ٻين کي ڪلائڻ، بهرحال موت ان جي لاءِ لکيو ويو آھي ۽ تمام وڌيڪ اميد رکڻ واري جي سامھون تيار بيٺو آھي. اهڙا محل هرگز نه ٺھراء، جنھن ۾ تون کي رھڻو ئي ناھي، تون عبادت ۽ رياضت اختيار ڪر ته جيئن تنھنجا گناھ معاف ٿي وڃن“

ان غيبي آواز بادشاھ ۽ ان جي سڀني ساٿين کي خوف ۾ مبتلا ڪري ڇڏيو، بادشاھ پنھنجي دوستن کي چيو: جيڪو غيبي آواز مون ٻڌو ڇا توهان به ٻڌو؟ سڀني گڏجي هڪ آواز ۾ چيو: جي ها! اسان به ٻڌو آھي. بادشاھ چيو:

جيڪا شيءِ مان محسوس ڪري رهيو آهيان ڇا توهان به محسوس ڪري رهيا آهيو؟ پڇيو: توهان ڇا محسوس ڪري رهيا آهيو؟ ان چيو: مان پنهنجي دل تي ڪجهه بوجھ محسوس ڪري رهيو آهيان، مون کي لڳي ٿو ته منهنجي موت جو پيغام آهي. ماڻهن چيو: اهڙي ڪا ڳالهه ناهي، توهان جي عمر وڏي ۽ اقبال بلند ٿئي، توهان پريشان نه ٿيو. ان غيبي آواز بادشاه جي دل مان ڊگھين ڊگھين اميدن جو خاتمو ڪري ڇڏيو، ان کي عيش ۽ عشرت جا سڀئي منصوبا حقير نظر اچڻ لڳا، آخرت جي فڪر جو ان تي غلبو ٿيو، ان جي دل مان خواهشن جي باه وسامي وئي ۽ اهو گناه ڇڏڻ جو ارادو ڪندي بارگاه خداوندي ۾ هيئن عرض گذار ٿيو: ”اي منهنجا پاڪ پروردگار عَزَّوَجَلَّ! مون تو کي ۽ هتي موجود تنهنجي ٻانهن کي گواه بڻائي تنهنجي طرف رجوع ڪريان ٿو ۽ پنهنجي تمام گناهن ۽ زيادتين تي نادم ٿي توبه ڪيان ٿو. اي منهنجا خالق عَزَّوَجَلَّ! جيڪڏهن تون مون کي دنيا ۾ ڪجهه مدت وڌيڪ باقي رکڻ چاهين ٿو ته مون کي دائمي اطاعت ۽ فرمانبرداريءَ جي راه تي هلاء ۽ جيڪڏهن مون کي موت ڏئي پنهنجي طرف گهرائڻ چاهين ٿو ته تون مون تي ڪرم ڪر ۽ پنهنجي ڪرم سان منهنجي گناهن کي بخش.“ بادشاه اهڙي طرح التجا ۾ مصروف رهيو ۽ ان جو سور وڌندو ويو، پوءِ ان هنن لفظن جي تڪرار شروع ڪري ڇڏي: الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! موت، الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! موت. بس اهي ئي ڪلما ان جي زبان تي جاري هئا ته ان جو روح پرواز ٿي ويو. ان دور جي فقهاء ڪرام رَحْمَهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰی فرمائيندا هئا: ان بادشاه جو خاتمو توبه تي ٿيو.

(موسوعة ابن ابي دنيا، ج. 3، ص. 361، عُيُونُ الحكايات، 404)

پڙهون ڪلمه جب نڪله دم يا الهی
ڪرم يا الهی ڪرم يا الهی

خدایا بُرے خاتمه سے بچانا
گناہوں کی عادت بڑھی جا رہی ہے

ڊگھي اميد گناهن جي جڙ آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان بادشاهه کي ڊگھي اميد ڪهڙي طرح فاني دنيا جي عيش و عشرت جو عادي بڻائي لڏتن ۾ بدمست ڪري ڇڏيو، انهيءَ ڊگھي اميد جي ڄار ۾ ڦاسي ڪري اهو قبر جي وحشتن کان بي نياز، پُر رونق محلات جي تعميرات ۽ راند روند جي اوزارن ۾ مشغول ٿيو، دوستن جي بي فائده صحبت ۽ خادمن جي خوشامدانه خدمت جي نشي ۾ قبر جي تنهائي کي هڪدم وساري وينو، پر جيئن ئي دل مان ڊگھين اميدن جي باهه وسامي، غفلت جي اونداهي دور ٿي، ته ان جي دل توبه جي طرف مائل، گناهن کان بيزار ۽ دنيا کان اڇاڻ ٿي وئي. واقعي ڊگھين اميدن جي آفت، انسان کي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪيئي طرح جي مصيبتن ۾ مبتلا ڪري ڇڏيندي آهي، نفس ۽ شيطان ان کي توبه جي اميد ڏياري پنهنجي جال ۾ ڦاسائيندا آهن، ايئن ئي ٻانهو گناهن تي دلير ٿي ويندو آهي ۽ بعض اوقات گناهن تي دليري بري خاتمي جو سبب بڻجي ويندي آهي. ياد رهي! ڊگھي اميد تمار گناهن جي جڙ ۽ انسان جي تباهي ۽ بربادي جو هڪ سبب آهي. جيئن ته

نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ عاليشان آهي:
 أَوَّلُ فَسَادِهَا أَلْبُخْلُ وَالْأَمَلُ يعني هن امت جو پهريون فساد بخل ۽ ڊگھي اميد آهي.
 (مشكاة المصابيح، ج. 2، ص. 260، حديث 5281) هن روايت جي تحت مفسر شهير حڪيم الامت مفتي احمد يار خان عَلَيهِ رَحْمَةُ الْمَلَائِكَةِ فرمائن ٿا: يعني مسلمان جو پهريون گناهه، جيڪو ٻين گناهن جو سبب آهي ان مان به (2) شيون هي آهن: (1) بخل جڙ آهي خون ريزي ۽ فساد جي (2) ڊگھيون اميدون جڙ آهن، غفلت ۽ گناهن جي. انسان پوڙائپ ۾ به هي سوچيندو آهي ته اڃا عمر گهڻي آهي، نيڪيون

آئينده ڪري ونداسين، انهي خيال ۾ رهندا آهن ته موت اچي ويندو آهي.

(مرآة المناجیح، ج. 7، ص. 94)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڊگھي اميد مان ڇا مراد آهي؟

منا منا اسلامي ڀاڻرو! جهڙي طرح ظاهري مرضن کان بچڻ جي لاءِ بنيادي معلومات جو هجڻ لازمي آهي، اهڙي طرح باطني مرضن کان حفاظت جي لاءِ به علم ضروري آهي، تنهنڪري ڊگھي اميد جي هيءَ تعريف خوب ذهن نشين فرمائي ڇڏيو: جن شين جو حصول تمام مشڪل هجي، ان جي لاءِ ڊگھيون اميدون ٻڌي ڪري زندگي جا قيمتي لمحا ضائع ڪرڻ، ڏول امل يعني ڊگھي اميد چورائيندو آهي. (فيض القدير، ج. 1، ص. 277، حديث 294)

ڊگھي اميد جا نقصان

منا منا اسلامي ڀاڻرو! ڊگھي اميد جي متعلق الله عَزَّوَجَلَّ سيپاري 14 سورة الحجر جي آيت نمبر 3 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

قرآني آيت

صدر الافاضل حضرت علامه مولانا سيد محمد نعيم الدين مرادآبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن آيت مبارڪه جي تحت فرمائن ٿا: ان ۾ تشبيهه آهي ته ڊگھيون اميدون ۾ گرفتار ٿيڻ ۽ دنيا جي لذتن جي طلب ۾ غرق ٿي وڃڻ، ايماندار جو شان ناهي. حضرت علي مرتضيٰ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو: ڊگھيون اميدون آخرت کي وسارينديون آهن ۽ خواهشن جي پيروي، حق کان روڪيندي آهي.

تي فرمان مصطفيٰ

اچو! ڊگھين اميدن جي آفات جي متعلق تي فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
بتون ٿا؛ جيئن ته،

1. ”جه شيون عمل کي ضائع ڪري ڇڏينديون آهن: (1) مخلوق جي عيبن جي توه ۾ لڳي رهڻ (2) دل جي سختي (3) دنيا جي محبت (4) حيا جي ڪمي (5) ڊگھي اميد ۽ (6) حد کان وڌيڪ ظلم. (ڪنز العمال، ج. 16، ص. 36، حديث 44016)

2. عقلمند اهو آهي جيڪو پنهنجي نفس جي خواهشن کي ڪمزور ڪري ڇڏي ۽ موت کان پوءِ اچڻ واري زندگي جي لاءِ نيڪ عمل ڪري ۽ عاجز ۽ لاچار اهو آهي، جيڪو نفساني خواهشن جي پيروي ڪري ۽
اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ کان ڊگھيون اميدون رکي. (شعب اليمان، ج. 7، ص. 350، حديث 10546)

3. ”مون کي پنهنجي امت تي جنهن شين جو خوف آهي، انهن مان خوفناڪ شي نفسياني خواهش ۽ ڊگھي اميد آهي“ (الڪامل في ضعفاء الرجال، ج. 6، ص. 316)

ڊگھي اميد نيڪ بڻجڻ ۾ رڪاوٽ آهي

منا منا اسلامي پائرو! گهڻي عمر جي ڊگھي اميد نمازون قضا ڪرائيندي آهي، زڪوة ۽ فرض حج جي ادائگي ۾ تاخير ڪرائيندي آهي، هميشه آسائش پري زندگي جي ڊگھي اميد ڏک، تڪليف ۽ مشقت ۾ مبتلا ڪري ڇڏيندي آهي. ڊگھيون اميدون انسان جي دل ۾ مال ۽ دولت جي هوس پيدا ڪنديون آهن، ڊگھيون اميدون ئي بلند ۽ بالا عمارتون تعمير ڪرڻ تي اپارينديون آهن، ڊگھيون اميدون ئي انسان جي دل مان قيامت جي ڏينهن

بارگاہِ الہي ۾ پنهنجي هر عمل جي جواب ڏيڻ جو ڊپ ۽ بري خاتمي جو خوف ڪينديون آهن، انسان ڊگھي اميدن ۾ پئجي ٿي مسلمانن سان بغض ۽ عداوت رکي ٿو، توبه ڪرڻ جي اميد تي غيبت، چغلي، حسد، تکبر جهڙن باطني گناهن ۾ وڃي پوي ٿو ۽ شيطان ان جي دل تي حڪومت ڪري ٿو. (موسوعه ابن ابي دنيا، ج. 3، ص. 328، رقم: 103) ڊگھين اميدن جي سبب نيڪيون ڪرڻ دشوار ٿي ويندو آهي جيئن ته

حضرت سيّدنا امام غزالي عليه رَحْمَةُ اللهِ الْوَالِي فرمائن ٿا: ڊگھيون اميدون نيڪي ۽ طاعت جي راه ۾ رکاوٽ آهن، پڻ هر فتني ۽ شر جو باعث آهن، ڊگھين اميدن ۾ مبتلا ٿي وڃن، هڪ مرض آهي جيڪو ماڻهن کي بين گهڻن مرضن ۾ مبتلا ڪندو آهي. (منهاج العابدین، ص. 118)

ڇه آزمائشون!

منا منا اسلامي پائرو! ڊگھي اميد انسان کي ڇهن آزمائش ۾ مبتلا ڪري ڇڏيندي آهي:

پهرين آزمائش: ڊگھي اميد انسان کي غافل ۽ سُست بڻائي ڇڏيندي آهي، اهو ئي سبب آهي ته نيڪي ڪرڻ کان پهريان ئي دل ۾ هي خيال ڄمي ويندو آهي ته ”اڃا توڙي دير کان پوءِ ڪندس، اڃا ڪافي وقت آهي، عبادت جو موقعو ضايع ٿيڻ نه ڏيندس“ ايئن ئي سستي ڪري ٻانهو نيڪيءَ جو موقعو ضايع ڪري ڇڏيندو آهي. (منهاج العابدین، ص. 81)

ٻين آزمائش: ڊگھي اميد انسان کي بد عملي جو شڪار ڪري ڇڏيندي آهي، جيئن ته حضرت داؤد طائي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن بالڪل سچ فرمايو آهي:

جيڪو الله عَزَّوَجَلَّ جي وعيد کان ڊڄي ٿو، اهو پري ڪي به ويجهو خيال ڪري ٿو، ۽ جيڪو ڊگھين اميدن ۾ مبتلا ٿي ويندو آهي اهو بد اعماليءَ جو شڪار ٿي ويندو آهي. (منهاج العابدین، ص. 81)

ٽئين آزمائش: ڊگھي اميد جي سبب نيڪي ڪرڻ دشوار ٿي ويندو آهي، جيئن ته حضرت يحيٰ بن معاذ رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: ”دنيا جون اميدون“ انسان کي هر نيڪ ڪم کان ڪٽي ڇڏيندون آهن، ”طمع ۽ لالچ“ هر حق کان انسان کي روڪي ڇڏي ٿو. ”صبر“ پلائي جي طرف رهنمائي ڪندو آهي ۽ ”نفسِ اماره“ شر ۽ برائيءَ جي طرف گھرائيندو آهي. (منهاج العابدین، ص. 81)

چوٿين آزمائش: ڊگھي اميد توبه ۾ تال مٽول جو عادي بڻائي ڇڏيندي آهي، جنهن سبب دل ۾ هي خيال پيدا ٿين ٿا: ”هاڻي توبه ڪري وندس، هاڻي ڪافي وقت آهي، مان اڃا جوان آهيان، مان اڃا گهٽ عمر آهيان، توبه هر وقت منهنجي اختيار ۾ آهي، جڏهن چاهيندس، ڪري وندس“ (منهاج العابدین، ص. 81)

پنجين آزمائش: ڊگھين اميدن ۾ مبتلا ٿيڻ سبب دل سخت ٿي ويندي آهي، پوءِ نيڪي جو جذبو گهٽ ٿيندو ويندو آهي، گناهن جي ڪثرت وڌي ويندي آهي، حرص ۽ لالچ ۾ اضافو ٿي ويندو آهي، دل آخرت جي فڪر کان غافل ٿي دنياوي عيش ۽ آرام جي عادي بڻجي ويندي آهي. (منهاج العابدین، ص. 82)

ڇهين آزمائش: ڊگھي اميد انسان کي موت کان غافل ڪري ڇڏيندي آهي، جيئن ته روايت آهي نبي رحمت، شفيع امت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن تي ڪاٺيون ڪنيون، هڪ پنهنجي سامهون ڪوڙي، ٻئي ان جي برابر ۾ جڏهن ته

ٽين ٿورو پري، پوءِ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سان ارشاد فرمائائون: ”توهان ڄاڻيو ٿا هي ڇا آهي؟“ انهن عرض ڪيو: الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جو رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بهتر ڄاڻين ٿا. ارشاد فرمائائون: ”هڪ ڪاٺي انسان ۽ ٻي موت آهي جڏهن ته پري واري اميد آهي، انسان اميد جي طرف هٿ وڌائيندو آهي. پر اميد جي بدران موت ان کي پاڻ ڏانهن ڇڪي وٺندو آهي.“ (موسوعة ابن ابي دنيا، ج. 3، ص. 306، رقم: 10)

دل سے الفتِ دنیا بالیقین نکل جاتی خار ان کے صحرا کا دل میں گر اُتر جاتا
لازمی ہے ہر صورت چھوڑنا گناہوں کا بھائی موت سے پہلے کاش! تُو سدھر جاتا

اهم نصیحت!

منا منا اسلامي پائرو! پاڻ کي موت جي ويجهو تصور ڪريو، پنهنجي انهن عزيز متن مائيتن ۽ دوستن کي ياد ڪريو، جن کي موت اچي ورتو ۽ اڄ اهي مڻ مٽيءَ هيٺان دفن آهن، ڊگھين اميدن بابت هڪ ناصح (يعني نصيحت ڪرڻ واري) جي نصيحت ٻڌو جيئن ته

حضرت سيدنا ابو زڪريا ٿيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان منقول آهي ته اُموي خليفي سليمان بن عبدالملڪ مسجد حرام ۾ بيٺو هو ته ان وٽ هڪ پٿر آندو ويو، جنهن تي ڪجهه لکيل هئو، پوءِ ڪنهن پڙهڻ واري کي تلاش ڪيو ويو ته حضرت سيدنا وهب بن مُنَبِّه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تشريف ڪڍي آيا، ان تي ڪجهه هيئن لکيل هو: اي ابن آدم! جيڪڏهن تون زندگي جي ويجهو شيءِ موت کي ڏسي وٺين ته ضرور ڊگھين اميدن کان ڪنارو ڪندين ۽ پنهنجي عمل کي وڌائيندي، پڻ تنهنجو حرص ۽ ڪوششون گهٽ ٿي وينديون ۽ جيڪڏهن تنهنجا قدم تڙي وڃن ته قيامت جي ڏينهن تو کي افسوس ٿيندو، تنهنجا گهر

وارا ۽ پاڙي وارا تو کي قبر جي حوالي ڪري ڇڏيندا، والدين ۽ رشتيدار پري ٿي ويندا، اولاد ڇڏي ويندو ۽ تون دنيا جي طرف نه واپس اچي سگهندين نه ئي نيڪين ۾ اضافو ڪري سگهندين، تنهنڪري حسرت ۽ ندامت طاري ٿيڻ کان پهريان ئي قيامت جي ڏينهن جي لاءِ تياري ڪري ڇڏ. هي ٻڌي سليمان بن عبدالملڪ ڏاڍو رُنو. (احياءُ العلوم، ج 5، ص 199)

قبر ميٽ اُترني به ضرور جيسي ڪرني ويسی بهرنی به ضرور

ڊگھيون اميدون نه رکڻ جي فضيلت

منا منا اسلامي پائرو! ڊگھيون اميدون نه رکڻ جي برڪت سان هدايت نصيب ٿيندي آهي، جيئن ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص دنيا ۾ رغبت ڪندو ۽ ان ڊگھيون ڊگھيون اميدون ٻڌندو، اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي دل کي دنيا ۾ رغبت جي حساب کان اٽو ڪري ڇڏيندو ۽ جيڪو شخص دنيا کان بي رغبتي ڪندو ۽ پنهنجي اميدن کي گهٽ ڪندو، اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان کي سڪڻ جي بغير علم عطا ڪندو ۽ بنا ڪنهن جي رهنمائي جي هدايت عطا فرمائيندو. (ڪنز العمال، ج 3، ص 82)

غفلت جو علاج

منا منا اسلامي پائرو! دنياوي اميدن ۾ گهٽتائي سان غفلت طاري ناهي ٿيندي، انسان گناهه تي دلير ناهي ٿيندو، توبه ۾ جلدي ڪندو آهي ۽ هر وقت پنهنجي موت کي پيش نظر رکندو آهي، اهو سبب آهي جو بزرگانِ دين رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى پاڙ کي ڊگھين اميدن کان بچائيندا هئا، ان باري ۾ تي حڪايتون ٻڌو:

حڪايت: حضرت سيدنا محمد بن ابُو توبه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ چون ٿا ته هڪ پيري حضرت سيدنا معروف ڪرخي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن نماز جي لاءِ اقامت چئي ۽

مون کي فرمايو: ”اڳيان وڌي نماز پڙهايو“ مون عرض ڪيو: ”اها هڪ ئي نماز پڙهائيندس، ان کان علاوه ڪا به نماز نه پڙهائيندس“ هي ٻڌي انهن فرمايو: ”تون پنهنجي دل ۾ ٻي نماز جي باري ۾ سوچي رهيو آهين، الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي ڊگھين اميدن کان بچائي ته اهي ئي نيڪ اعمال ۾ رڪاوٽ بڻجنديون آهن“ (احياءُ العلوم، ج. 5، ص. 200)

حڪايت: حضرت سيڏنا صفوان بن سليم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مَسْجِدُ نَبِيِّ ۾ رهندا، جڏهن مسجد مان نڪرندا هئا ته روئيندي هي فرمائيندا هئا: مون کي هي خوف آهي ته ٻيهر مسجد واپس نه موٽي سگهندس. (موسوعة ابن ابي دنيا، ج. 3، ص. 317، رقم: 62)

حڪايت: ڪنهن شخص حضرت زرارہ بن اوفي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن کي وفات کان پوءِ خواب ۾ ڏسي پڇيو: ”اي برزخ ۾ رهڻ وارو! توهان جي ويجهو ڪهڙو عمل بهتر آهي؟“ ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جواب ڏنو. ”رضاءُ الٰهي ۽ اميدن کي مختصر رکڻ“ (احياءُ العلوم، ج. 5، ص. 264)

ڪجهه نيڪياں ڪما لے جلد آخرت بنا لے ڪوئي نھیں بھروسا اے بھائی! زندگی کا

سيڏنا داود طائي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نصيحت

حضرت سيڏنا ابو محمد بن علي زاهد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اسان ڪوفه ۾ هڪ جنازي ۾ شريڪ ٿياسين، ان ۾ حضرت سيڏنا داود طائي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به شريڪ هئا، جڏهن ماڻهو کي دفنائڻ لڳا ته پاڻ هڪ طرف ويهي رهيا، مان پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ آيس ۽ ويجهو وينس ته پاڻ فرمايائون: جيڪو عذاب جي واعدي جو خوف رکي ٿو، پري جي شيءِ به ان جي ويجهو اچي ويندي آهي ۽ جنهن جون اميدون وڌيڪ هجن، ان جو عمل گهٽجي ويندو آهي ۽ هر اچڻ

واري شيءِ (يعني موت) ويجهو ئي آهي، اي منهنجا پاءُ! ياد رکو ته جيڪا شي توهان کي الله عَزَّوَجَلَّ جي ياد کان غافل ڪري، اها توهان جي لاءِ منحوس آهي، هي به ڄاڻي ونو! دنيا وارا قبر وارن وانگر آهن جيڪو هت مان نڪري ويندو آهي، ان تي افسوس ڪندا آهن ۽ جيڪو ڪجهه اڳين جي لاءِ جمع ڪري ڪندا آهن، ان تي خوش ٿيندا آهن، جيئن ته فرق صرف ايترو آهي جو جنهن شيءِ تي قبر وارا افسوس ڪندا آهن، دنيا وارا ان جي خاطر مقابلو ۽ قتل و غارت گري ڪندا آهن ۽ عدالت ۾ ان جي لاءِ مقدمه وڙهندا آهن.

(احياءُ العلوم، ج. 5، ص. 200)

منا منا اسلامي پاترو! الله عَزَّوَجَلَّ جي نيڪ ٻانهن آخري جي تياري جي لاءِ نيڪين ۾ اهڙي طرح مصروف نظر ايندا آهن، جيئن ڪو ظاهر شناس انسان ان فاني دنيا کي ئي آبادڪاري جي لاءِ هر گهڙي بي قرار نظر ايندو آهي ۽ جهڙي طرح ان کي خوف هوندو آهي ته جيڪڏهن مون توڙي به غفلت ڪئي ته پنهنجي ساٿين کان گهڻو پويان ٿي ويندس، توڙي ڪا پُل چڪ ٿي، ته منهنجو متوقع نفعو (ملڻ وارو فائدو) خساري ۾ تبديل ٿي ويندو، اهڙي طرح الله عَزَّوَجَلَّ جي نيڪ ٻانهن کي هي خوف لاحق هوندو آهي ته جيڪڏهن اهي دنياوي لڏتن ۽ آسائشن ۾ گم ٿي ويندا ته ابدي زندگي ويران ٿي سگهي ٿي. اها ابدي زندگي جيڪا ڪڏهن ختم ٿيڻ واري ناهي، سن (60) يا ستر (70) سال دنياوي زندگي جي ڪشش، لڏتن ۽ آسائشن ۾ ڦاسي ڪري هن دائمي حياتِ ڪي بي رونق ۽ بي ڪيف بنائڻ، يقيناً بي عقلي ۽ جنون آهي. آخرت جي فڪر جي سبب انهن کي نه ته دنيا جا عاليشان محل وڻندا آهن ۽ نه مال و دولت انهن کي پاڻ ڏانهن متوجه ڪنديون آهن. دراصل ان جو نگاهون ته پنهنجي خالق ۽ مالڪ عَزَّوَجَلَّ جي رضا تي جمبي وينديون آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! دعوتِ

اسلامي جي مدني ماحول جي برڪت سان اڄ دنيا سان بي رغبتي ۽ نااميدي جي اهڙا مثال موجود آهن، جن جي واقعن کي غور سان پڙهڻ کان پوءِ بزرگانِ دين رحمتهم الله تعالى جي ياد تازه ٿي ويندي آهي ان سلسلي ۾ مفتي دعوتِ اسلامي جي طرزِ زندگي سماعت ڪريو:

مفتي دعوتِ اسلامي جا واقعات

مفتي دعوتِ اسلامي ابو عمر مفتي فاروق عطاري رحمته الله تعالى عليه جن جي عادتِ مبارڪ هئي ته پنهنجي الماڙي ۾ ڪپڙن جا صرف چار (4) جوڙا رکندا، ربيع الاول شريف ۾ نوان ڪپڙا سبرائيندا ته پراڻا ڪنهن کي ڏئي ڇڏيندا. انتقال کان ڪجهه عرصو پهريان جڏهن پنجاب تشریف کڻي ويا، ته پنهنجا تمام جوڙا کڻي ويا ۽ تقسيم ڪري ڇڏيائون.

جامعة المدينه هجي يا دارالافتاء، مفتيء دعوتِ اسلامي رحمته الله تعالى عليه ڪڏهن به پگهار وڌائڻ جو مطالبو نه ڪيو. مرڪزي مجلسِ شوري جي نگران حضرت مولانا حاجي ابو حامد محمد عمران عطاري مد ظله العالی جن جو بيان آهي ته ”حال ۾ ئي (يعني انهن جي وفات کان ڪجهه عرصو پهريان) ان جو مشاهرو وڌيو هو، ته هي منهنجي گهر پاڻ تشریف فرما ٿيا. انتهائي پريشانيءَ ۾ هئا. مون کي فرمائڻ لڳا ته منهنجي پگهار ڪافي وڌي وئي آهي، مون کي ايتري وڌيڪ رقم جي حاجت ناهي، تنهنڪري مون تي ڪرم ڪيو وڃي ۽ منهنجو مشاهرو نه وڌايو وڃي.“

پنهنجي انتقال کان ڪجهه عرصو پهريان مفتي دعوتِ اسلامي رحمته الله تعالى عليه پنهنجو اسڪوٽر ۽ لپ ٽاپ (Lap top) ڪمپيوٽر وغيره سڀ ڪپائي ڇڏيا هئا ۽ فرمايو ته هاڻي مون کي ان جي ضرورت ناهي.

مفتي دعوتِ اسلامي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ پيري ڪرائي جو مڪان ونٺ چاهيو ٿي ته ڪنهن مشورو ڏنو ته پاڻ مڪان خريد ڇو نه ٿا ڪري ڇڏيو؟ ته فرمائون ته زندگي مختصر آهي، ڪرائي جو مڪان ئي ڪافي آهي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! گناهن جي عادت کان جان ڇڏائڻ ۽ ڊگھين اميدن کان نجات پائڻ، ستنون اپنائڻ ۽ پنهنجو سينو عشقِ رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مدينو بڻائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي سدا بهار مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو. گناهن جي دلدار مان نڪري، مدني ماحول اپنائڻ ۽ مدني قافلي ۾ سفر ڪري خوب برڪتون لٽڻ واري هڪ عاشقِ رسول جي مدني بهار ٻڌو:

فيشن پرست ”مبلغ سنت“ بڻجي ويو.

انڊور شهر (M.P هند) جي هڪ ماڊرن نوجوان رمضان المبارڪ سن 1426ھ جي آخري ڏهاڪي ۾ تبليغِ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ **دعوتِ اسلامي** جي طرفان ٿيندڙ **اجتماعي اعتكاف** ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ اعتكاف ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪئي. **دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول** ۽ عاشقانِ رسول جي صحبت جي برڪت سندن دل ۾ **مدني انقلاب** برپا ٿي ويو، چهري تي ڏاڙهيءَ جون بهارون مُرڪڻ لڳيون ۽ سبز عمامي شريف سان سرسبز ٿي ويا. هتو هت 12 ڏينهن جي لاءِ ستنن جي تربيت جي مدني قافلي جا مسافر بڻجي ويا، خوب مدني رنگ چڙهيو. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** مبلغِ دعوتِ اسلامي بڻجي ويا. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** تادمِ تحرير پنهنجي شهر جي اندر **دعوتِ اسلامي** جي هڪ حلقه مشاورت جي نگران جي حيثيت سان مدني ڪمن جون

ڌومون مچائي رهيا آهن.

ڊگھين اميدن جا اسباب ۽ علاج

منا منا اسلامي پيڙو! هر مرض جا ڪيترائي اسباب آهن، جيڪڏهن انهن اسبابن کي ختم ڪيو وڃي ته اهو مرض به ختم ٿي سگهي ٿو، تنهنڪري ڊگهي اميدن جا اسباب ۽ علاج پيش خدمت آهن.

پهريون سبب: دنيا جي محبت

ڊگهي اميدن جو پهريون سبب حُب دنيا (يعني دنيا جي محبت) آهي، امير المومنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ شير خدا رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته سيدالمبلغين، رحمت للعلمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عاليشان آهي: مون کي توهان تي ٻن ڳالهين جو تمام گهڻو خوف آهي، خواهن جي پيروي ڪرڻ ۽ ڊگهيون ڊگهيون اميدون رکڻ. خواهش جي پيروي ته حق ڳالهه کان روڪيندي آهي ۽ ڊگهيون ڊگهيون اميدون دنيا جي محبت ۾ مبتلا ڪري ڇڏينديون آهن. ياد رکو! بيشڪ الله تعاليٰ ان کي به دنيا عطا فرمائيندو آهي جنهن سان محبت ڪندو آهي ۽ ان کي به ڏيندو آهي جنهن کي نا پسند ڪندو آهي، پر جڏهن هو ڪنهن ٻانهي سان محبت فرمائيندو آهي ته ته ان کي ايمان (جي دولت) عطا فرمائيندو آهي. ٻڌو! ڪجهه ماڻهو دين وارا آهن ۽ ڪجهه دنيا وارا. توهان دين وارا ٿيو، دنيا وارا نه ٿيو. ياد رکو! دنيا پُٺ ڦيري ويندي آهي. ڄاڻي وٺو! آخرت ويجهي اچي وئي آهي. خبردار! اڄ توهان عمل جي ڏينهن ۾ آهيو، ان ۾ حساب ناهي ۽ عنقريب توهان حساب جي ڏينهن ۾ هوندا، جتي ڪو به عمل نه هوندو. (موسوعة ابن ابي الدنيا، ج. 3، ص. 303، رقم 3) جڏهن ٻانهو دنيا سان ايتري محبت ڪري جو دنياوي خواهشون، لذتن ۽ معاملن جو جدا هئڻ، ان جي دل کي نه وڻي ته ان

جي دنياوي لڏتن کي ختم ڪرڻ واري موت جي باري ۾ سوچ ويچار کان رکجي ويندو آهي. جيڪا شيءِ انسان کي نا پسند هوندي آهي، ان کي پاڻ کان پري ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو آهي، جڏهن ته اهو ئي انسان بيڪار قسم جي خواهشن ۾ مصروف نظر ايندو آهي ۽ چاهيندو آهي ته هر ڪم خواهش جي مطابق ٿي وڃي. تنهنڪري دنيا ۾ هميشه رهڻ ئي ان جي اصل چاهت هوندي آهي ۽ انهيءَ ڪري مسلسل انهن خيالن ۾ ڦاٿل هوندو آهي ۽ پنهنجي دل ۾ گهر، گهرواريءَ، ٻار، دوست يار، مال ۽ دولت ۽ ٻين تمام اسبابن کي ضروري سمجهندو آهي ۽ پوءِ انهيءَ ئي سوچ تي ان جي دل جمعي ويندي آهي ۽ ايئن موت کي وساري ڇڏيندو آهي.

دنيا جي محبت جو علاج

هن سبب جو علاج هي آهي ته قيامت جي ڏينهن ۽ ان ۾ ٿيڻ واري سخت عذاب ۽ ملڻ واري تمام وڏي ثواب تي ايمان پڪو ڪري، جڏهن ان تي ڪامل يقين اچي ويندو ته دل مان دنيا جي محبت نڪري ويندي ڇو ته بهتر شيءِ جي محبت دل مان بيڪار شيءِ جي محبت ڪڍي ڇڏيندي آهي ۽ جڏهن ٻانهو دنيا کي حقارت ۽ آخرت کي پسنديدگهه سان ڏسندو ته دنيا ڏانهن توجهه ڪرڻ ۾ ناگوار محسوس ڪندو، ڀلي ان کي اولهه ۽ اوڀر جي بادشاهت ئي ان کي ڇو نه ڏني وڃي. اهو ڪيئن دنيا تي خوش ٿيندو يا ان جي دل ۾ دنيا جي محبت ويهندي؟ جڏهن ته ان جي دل ۾ ته آخرت تي ايمان پڪو ٿي ويو آهي. اسان الله عَزَّوَجَلَّ کان دعا ٿا ڪريون ته دنيا کي اسان جي نگاهن ۾ اهڙي ئي حيثيت ڏي جهڙي ان پنهنجي نيڪ ٻانهن جي نگاهن ۾ ڏني.

ٻيو سبب: جهالت ۽ لاعلمي

ڊگهي اميدن جو ٻيو سبب جهالت ۽ لاعلمي آهي.

(1) جھالت يا ته ائين موجود هوندي آهي جو انسان پنهنجي جواني تي ڀروسو ڪري اهو سمجهندو آهي ته جواني ۾ موت نه ايندو ۽ ويچارو ان ڳالهه تي غور نه ڪندو آهي ته پوري شهر جي پوڙهن کي ڳڻيو وڃي ته انهن جي تعداد مُردن جي ڏهين حصي کي به نه پهچندي ۽ تعداد گهٽ هئڻ جو سبب اهو ئي آهي ته وڌيڪ ماڻهو جواني ۾ مري ويندا آهن. ڇڻ هڪ پوڙهو مرندي آهي ته هزار ٻار ۽ جوان مري رهيا آهن.

(2) يا جھالت هيئن هوندي آهي جو صحتمند رهڻ جي ڪري موت نه ايندو ۽ اوچتو اچڻ کي هڪ اتفاقي واقعو شمار ڪندو آهي ۽ اها ئي ان جي جھالت آهي ته هڪ واقعو نه آهي ۽ هڪ اڌ واقعو شمار به ڪيو وڃي ته بيماري جو اوچتو ظاهر ٿي وڃڻ ڪو به مشڪل نه آهي، ڇو ته هر بيماري اوچتو اچي سگهي ٿي ۽ جڏهن انسان اوچتو بيمار ٿي سگهي ٿو ته اوچتو موت جو اچڻ ذرو به مشڪل ناهي. هن جو علاج اهو آهي ته پنهنجو ذهن هيئن ٺاهيو ته جيئن پيا مرندا آهن، ائون به مري ويندس، منهنجو جنازو به ڪندو ويندو ۽ قبر ۾ وڌو ويندو، شايد منهنجي قبر جو ڍڪ تيار ٿي ويو هوندو. هن غفلت مان چٽڪارو حاصل نه ڪرڻ ۽ ايئن نتائيندو رهڻ سراسر جھالت آهي. (احياءُ العلوم، ج. 5، ص. 201-202)

مدني ماحول سان وابستہ ٿي وڃو

حضرت سيدنا علي المرتضيٰ رضى الله تعالى عنه تن شخصن سان دوستي نه ڪرڻ جو حڪم فرمايو آهي، جيئن سندن فرمان آهي: (1) فاجر (گنهگار) سان تعلق نه رک، ڇو ته اهو پنهنجي فعل کي تنهنجي لاءِ سينگاريندو ۽ هي چاهيندو ته تون به ان جهڙو ٿي وڃ ۽ پنهنجي بد ترين خصلت کي سنو ڪري ڏيکاريندو، تو

وت ان جو اچڻ وڃڻ، عيب ۽ بدنامي آهي ۽ (2) بي وقوف ماڻهو سان به پائيجارو نه ڪر جو اهو پاڻ کي مشڪل ۾ وجهي ڇڏيندو ۽ توکي ڪڏهن به نفعو نه پهچائيندو ۽ ڪڏهن اهو ٿيندو ته توکي نفعو پهچائڻ چاهيندو پر تيندو ائين جو توکي نقصان پهچائي ڇڏيندو. ان جي خاموشي ڳالهائڻ کان بهتر آهي ۽ ان جي دوري ويجهائي کان بهتر آهي ۽ (3) ڪوڙي سان به پائيجارو نه رک چو ته ان سان گڏ معاشرو توهان کي ڦاڻو نه ڏيندو، تنهنجي ڳالهه بين تائين پهچائيندو ۽ ٻين جي توکي ٻڌائيندو ۽ جيڪڏهن تو سچ ڳالهائيندي تڏهن به اهو سچ نه ڳالهائيندو.

حضور داتا گنج بخش حضرت سيدنا علي بن عثمان هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”نفس جي عادت آهي ته اهو پنهنجي ساٿين کان راحت حاصل ڪندو آهي ۽ جنهن قسم جي ماڻهن جي صحبت اختيار ڪئي وڃي، اهو انهن ئي جي خصلت ۽ عادت اختيار ڪري وٺندو آهي، ايستائين جو ”باز“ ماڻهو جي صحبت ۾ سُڌري ويندو آهي، طوطو ماڻهو جي سڪائڻ سان ڳالهائڻ لڳندو آهي، گهوڙو پنهنجي وحشيائي عادت ڇڏي فرمانبردار بڻجي ويندو آهي. هي مثال ٻڌائڻ ٿا ته صحبت جو ڪيترو اثر ۽ غلبو هوندو آهي ۽ هي ڪيئن عادتن کي بدلائي ڇڏيندي آهي، اهو ئي حال تمام صحبتن جو آهي.“ (حوالو) معلوم ٿيو ته ”صحبت“ انسان کي نيڪ ۽ بد بنائڻ ۾ تمام وڏو ڪردار ادا ڪندي آهي. سني صحبت لاءِ سٺو ماحول هئڻ ضروري آهي، سني ماحول سان وابسته ٿيڻ تي ظاهر ۽ باطن جي اصلاح ٿيندي آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! هن دور ۾ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول الله عَزَّوَجَلَّ جي تمام وڏي نعمت آهي، تنهنڪري توهان به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول

سان وابسته ٿي وڃو، ان جي برڪت سان ڊگھيون اميدون گهٽجي وينديون، خوف خدا وڌندو، دنيا جي محبت گهٽ ٿيندي، مال جي محبت دل مان نڪري ويندي ۽ ايتار جو جذبو پيدا ٿيندو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

12 ڏينهن جو مدني ڪورس جو تعارف

منا منا اسلامي پاڻرو! نيڪ ٿيڻ ۽ ٻين کي نيڪ بنائڻ جي ڪوشش جو جذبو حاصل ڪرڻ لاءِ 12 ڏينهن جو مدني ڪورس به ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪرڻ گهرجي.

شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ** جن هن فتني واري دور ۾ نيڪيون ڪرڻ ۽ گناهن کان بچڻ جي طريقن تي مشتمل شريعت ۽ طريقت جو جامع مجموعو مدني انعامات جي صورت ۾ عطا فرمايو آهي، هن 12 روزه مدني ڪورس ۾ هنن مدني انعامات تي عمل ڪرڻ جون آسانيون ۽ انهن تي عمل ڪرڻ جي عملي مشق به ڪرائي ويندي آهي، ان کان علاوه ٽهڙجڻ، اشراق ۽ چاشت، صحيح تلفظ سان قرآن پاڪ جي تلاوت، ورد ۽ وظيفا، مناجات، مدني حلقه ۽ شجرو شريف به پڙهايو ويندو آهي. ۽ باطن جي اصلاح ۽ تربيت جي لاءِ مهلڪات (يعني هلاڪت ۾ وجهڻ وارين باطني بيمارين) مثلاً حسد، تڪبر، رياڪاري، بدگماني وغيره موضوعن تي بيان، نماز جو طريقو، فضول ڳالهين کان بچڻ لاءِ اشارا ۽ گهڻو ڪجهه سکڻ جو موقعو ملندو آهي.

دعاء عطار! يا الله **عَزَّوَجَلَّ** جيڪو به 12 روزه مدني ڪورس ڪري، پُل صراط تان اهو بجلي وانگر تيزي سان گذري وڃي ۽ بي حساب جنت ۾ داخل ٿي وڃي ۽ محبوب ڪريم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو ان کي پاڙو ملي وڃي.

شعر ۽ درود شريف

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پاترو!

❖ بصره جو بادشاهه ڊگھين اميدن جي ڪري دنياوي عيش ۽ عشرت ۾ مبتلا ٿيو، جيئن ئي ڊگھي اميدن جي باهه وسي، غفلت جي اونداھي ختم ٿي وئي، ته ان جي دل توبه ڏانهن مائل ۽ گناھن ۽ دنيا کان بيزار ٿي وئي ۽ ڊگھين اميدن کي ڇڏي گناھن تي شرمندو ٿيڻ جي برڪت سان ان جو خاتمو به توبه تي ٿيو.

❖ ڊگھي اميدن جي ڌوڪي ۾ اچي انسان اهو سوچيندو آھي ته اڃا عمر گھڻي آھي، نيڪيون پوءِ ڪري ونداسين، انھيءَ خيال ۾ هوندا آھن ايتري ۾ موت اچي ويندو آھي.

❖ ڊگھي اميد عمل کي ضايع ڪرائي ڇڏيندي آھي، نفس جي خواهشن ۾ مبتلا ڪري انسان کي عاجز ۽ لاچار بڻائي ڇڏيندي آھي.

❖ دنياوي اميدن ۾ گھٽتائي کان غفلت نه ٿيندي آھي، انسان گناھن تي دلير ناھي ٿيندو، توبه ۾ جلدي ڪندو آھي ۽ هر وقت پنهنجي موت کي ياد رکندو آھي، اهو ئي سبب آھي جو اسان جي بزرگان دين رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى پاڻ کي ڊگھين اميدن کان بچائيندا هئا.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! دعوت اسلامي جي مدني ماحول جي برڪت سان اڄ به دنيا مان بي رغبتِي ۽ نا اميدي رکڻ وارن جا اهڙا مثال موجود آهن، جن جا واقعا ملاحظہ ڪرڻ کان پوءِ بزرگان دين رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى جي ياد تازھ ٿي ويندي آھي.

صحت انسان کي نڪ بناڻڻ ۾ تمام وڏو ڪردار ادا ڪندي آهي. سني صحت لاءِ سنو ماحول ضروري آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! هن دور ۾ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول الله عَزَّوَجَلَّ جي تمام وڏي نعمت آهي، تنهنڪري توهان به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو، هن جي برڪت سان ڊگھي اميدن ۾ گهٽتائي ۽ باطني بيمارين کان نجات ملندي.

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدني حلق“

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! تبليغِ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جو مشڪبار مدني ماحول سني صحت فراهم ڪندو آهي، هن مدني ماحول سان وابسته ٿي لکين ماڻهو گناهن واري زندگي کان توبه ڪري نيڪين واري زندگي گذاري رهيا آهن. توهان به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ حصو وٺڻ وارا بڻجي وڃو. ذيلي حلقي جي 12 ڪمن مان هڪ مدني ڪم نماز فجر کان پوءِ مدني حلقو به آهي. جنهن ۾ روزانو 3 قرآني آيتن جي تلاوت ۽ ترجمو ڪنز اليمان ۽ تفسير خزائن العرفان/ تفسير نور العرفان/ تفسير صراط الجنان، درس فيضان سنت (4 صفحا) ۽ شجره قادريه، رضويه، ضيائيه، عطاريه پڙهيو ويندو آهي. قرآن ڪريم کي پڙهڻ پڙهائڻ ۽ سمجهڻ سمجهائڻ جون وڏيون برڪتون آهي، نبي مڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ معظم آهي: جنهن شخص قرآن سکيو ۽ سڪاريو ۽ جيڪو ڪجهه قرآن ۾ آهي، ان تي عمل ڪيو، قرآن شريف ان جي شفاعت ڪندو ۽ جنت ۾ وٺي ويندو. (حوالو) هڪ ٻي حديث ۾ آهي: جنهن شخص قرآن ڪريم جي هڪ آيت يا دين جي ڪا سنت سکائي، قيامت جي ڏينهن الله تعاليٰ ان جي لاءِ اهڙو ثواب تيار

فرمائيندو جو ان کان بهتر ثواب ڪنهن جي لاءِ به نه هوندو. (حوالو) تنهنڪري توهان به پابندي سان مدني حلقي ۾ شرڪت جي نيت فرمائي وٺو، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ان جون تمام گهڻيون برڪتون حاصل ٿينديون.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي اختتام جي طرف آڻيندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريا ٿو. تاجدارِ رسالت، شهنشاھِ نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت، شمع بزمِ هدايت، نوشهءِ بزمِ جنتِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. حوالو

شعر

اچواشيخ طريقت اميرِ اهل سنت دامت بركاتهم العالیه جي رسالي ”163 مدني گل“ مان پاڻي پيئڻ جا ڪجهه مدني گل ٻڌون ٿا:

مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا ٻه فرمان: اُن وانگر هڪ ئي ساهه ۾ نه پيو، بلڪ ٻه يا ٽي مرتبه (ساهه ڪڍي) پيو ۽ پيئڻ کان پهرين بسم الله پڙهو ۽ فارغ ٿيڻ تي اَلْحَمْدُ لِلَّهِ چوندا ڪريو (ترمذي ج 3 ص 352 حديث 1892) نبي ڪريم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ٿانو ۾ ساهه ڪڍڻ يا ان ۾ ڦوڪڻ کان منع فرمايو آهي.

(ابو داؤد ج 3، ص 474، حديث: 3728)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان کي اختتام جي طرف آڻيندي سنت جي فضيلت، چند سنتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو. تاجدار رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة المصابيح، ج. 1، ص. 55، حديث. 175)

جنتَ ميں پڙوسى مجھے تم اپنا بنا

سينه تری سنت کا مدینه بنے آقا

گهر ۾ اچڻ وڃڻ جا 12 مدني گل

(1) جڏهن گهران ٻاهر نڪرو ته هي دعا پڙهو: ”بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ“ ترجمو: الله جي نالي سان، مون الله تي ڀروسو ڪيو. الله کان سواءِ نه گناهن کان بچڻ جي قوت آهي ۽ نه (نيڪيون ڪرڻ جي) طاقت آهي. (سنن ابن داود، ج 4 ص 420 حديث 5095) ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ انهيءَ دعا کي پڙهڻ جي برڪت سان سڌي وات تي رهندو مصيبتن کان حفاظت ٿيندي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي مدد شامل حال رهندي

(2) پنهنجي گهر ۾ ايندي ويندي محارم ۽ محرمات (مثال طور ماءُ، پيءُ، ڀاءُ، ڀيڻ، ٻارن ٻچن وغيره) کي سلام ڪريو **(3)** بنا الله (عَزَّوَجَلَّ) جو نالو وٺڻ جي مثال طور بِسْمِ اللّٰهِ چوڻ بنا جيڪو پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيندو آهي، شيطان به ان سان گڏ داخل ٿي ويندو آهي **(4)** جيڪڏهن اهڙي گهر (ڪٿي پنهنجي خالي گهر) ۾ وڃڻ ٿئي جو ان ۾ ڪو به نه هجي ته هيئن چئو: اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِيْنَ (يعني اسان تي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي نيڪ ٻانهن تي سلام) ملائڪ انهي سلام جو جواب ڏيندا. (ردالمحتار ج 9 ص 682) يا هن ريت چوي: اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ (يعني يا نبي توهان تي سلام) چو ته حضور اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو روح مبارڪ مسلمانن جي گهرن ۾ تشریف فرما هوندو آهي. (بهار شريعت حصو 16 ص 96، شرح الشفاء للقاري ج 2 ص 118)

﴿5﴾ جڏهن ڪنهن جي گهر ۾ داخل ٿيڻ چاهيو ته هيئن چئو: **اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ** ڇا مان اندر اچي سگهان ٿو؟ ﴿6﴾ جيڪڏهن داخل ٿيڻ جي اجازت نه ملي ته خوشي سان موٽي وڃو، ٿي سگهي ٿو ڪنهن مجبوري جي ڪري گهر جي مالڪ اجازت نه ڏني هجي ﴿7﴾ جواب ۾ نالو ٻڌائڻ کان پوءِ دروازي کان هٽي بيهو ته جيئن دروازو کلندي ئي گهر ۾ نظر نه پوي ﴿8﴾ ڪنهن جي گهر وڃو ته اُتان جي انتظامات تي بي جا تنقيد نه ڪريو ان سان اُن جي دل آزاري ٿي سگهي ٿي ﴿9﴾ واپسيءَ تي گهروارن جي باري ۾ دعا به ڪريو ۽ مهرباني به ادا ڪريو ۽ سلام به ۽ ٿي سگهي ته ڪو سنتن پريو رسالو وغيره تحفي ۾ پيش ڪريو.

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مکتبة المدینہ** جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”**بهار شريعت**“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”**سنن اور آداب**“ هڏيو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي. (101مَدَنِي پھول، ص27)

عاشقانِ رسول، آئين سنتَ ڪے پھول دينے لينے چلیں، قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْحَبِيْبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيھڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جیکو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (3)

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِ جَو ثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عليه رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي كن بزرگن کان نقل كن تا هن دُرُودِ

شريف كي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لڪ دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (4)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي

۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابهءَ ڪرام

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ كي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو

هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي

دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (5)

...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁶⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيِّدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي)

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر

کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

⁶ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

⁷ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305